



Fővárosi Törvényszék

A határozat száma:	103.K.701.388/2024/12.
A felperes:	ERBO-PLAN Mérnöki Szolgáltató Kft. (5700 Gyula, Hold u. 10.)
A felperes képviselője:	Dr. Farkas Edit Ügyvédi Iroda – dr. Farkas Edit ügyvéd (1036 Budapest, Lajos u. 51. II/16.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Kozsuch Edit kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott egyedi döntés (D.66/23/2024.) jogszerűsége

í t é l e t e:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60 000 (hatvanezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 30 000 (harmincezer) forint kereseti illetéket.

A Törvényszék tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A KDMFÜ Közép-Duna Menti Fejlesztési Ügynökség (a továbbiakban: Ajánlatkérő) a 2023. november 7-én feladott és a Közbeszerzési Értesítő 2023/218 számában 22952/2023 iktatószámon 2023. november 10-én megjelent ajánlati felhívással a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Harmadik Rész, 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított a „Tolnai Dunai Holtágak rehabilitációs tervezés” szolgáltatásmegrendelés tárgyában.
- [2] Az ajánlati felhívás (a továbbiakban: Felhívás) VI.3.9) További Információk 13) alpontjában rögzítette, hogy „az ajánlattevők ajánlatuk részeként kötelesek benyújtani a közbeszerzési dokumentumok részeként rendelkezésükre bocsátott árazótáblázatot kitöltve.” A 2023. december 1-ei ajánlattételi határidőig beérkezett 8 ajánlatot megvizsgálva az Ajánlatkérő három ajánlattevőtől, köztük a felperestől árindokolást kért a 2023. december 4-ei

felhívásában (a továbbiakban: Árindokolási Felhívás). Eszerint „az árindokolást kérem, hogy jelen felhívás mellékletét képező sablon táblázat alapulvételével szíveskedjenek elkészíteni, melynek során az alábbi adatokat szükséges minimálisan megadni: ...6. Adók és egyéb közterhek kitöltési útmutató: ezen költségnem összértékét az „Árindokolás összesítés” munkafüzet C7-C9. celláiban szükséges megadni.” Az Ajánlatkérő az árindokolás-kéréshez kiadott „Árindokolás sablon” nevű Excel fájlban (a továbbiakban: Sablon) három munkafüzet volt: „Önköltségszámítás”, „Mérnöki napidíj részletezése” és „Árindokolás összesítés”. Az „Árindokolás összesítés” munkafüzet 9. sorában a C9 cellában kellett feltüntetni az iparüzési adó összegét.

- [3] A felperes árindokolásában kitöltötte a Sablont, amelyben létrehozott egy új sort „Tartalék” néven és azon 1.549.350 forint összeget tüntetett fel. Az „Iparüzési adó” sorban 338.510 forintot jelenített meg. A benyújtott Sablonhoz csatolt egy „Arindoklás részletező EB” megnevezésű fájl (a továbbiakban: Indokolás) is. Annak szöveges árindokolása 4. oldal 6. pontjában kifejtette, hogy „a kalkulált tartalék fedezetet nyújt mindazon vállalkozói költségre és kockázatra, amely a teljesítés során, vagy azzal összefüggésben felmerül, és amellyel az ajánlattevő külön, nevesítetten nem kalkulált.” Ezt követően az Ajánlatkérő 2023. december 15-én kiegészítő árindokolást kért a felperestől, mivel meglátása szerint a megjelölt helyi iparüzési adó (a továbbiakban: hipa) összege nem érte el a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 40. § (1) bekezdésében meghatározott általános adómérték szerint számítandó összeget. A felperes a kiegészítő árindokolásával az „Iparüzési adó” sort 667.020 forintra, a „Tartalék” sort 1.210.840 forintra módosította. Rögzítette, hogy azért kalkulált tartalékkal, hogy az fedezetet nyújtson az esetleges költségszámítási hibáira, illetve az általa nem kalkulált, de felmerülő költségekre. A kalkulált tartalékmérték megfelelő fedezetet tud nyújtani azon hipa összegre, amellyel a Htv. 40.§ (1) bekezdésében meghatározott általános adómértékre figyelemmel nem kalkulált.
- [4] Az Ajánlatkérő az összegezésében (a továbbiakban: Döntés) az eljárást eredményesnek minősítette, nyertes ajánlattevőként a Meridián Mérnöki Iroda Kft.-t jelölte meg. A felperes ajánlatát a Kbt. 73. § (2) bekezdése alapján érvénytelennek találta. Indokként egyfelől meghatározta, hogy a felperes a Sablon „Árindokolás összesítés” megnevezésű munkafüzetében a hipa mértékét csupán a Árindokolás Felhívásra tekintettel módosította, ráadásul akként, hogy azt a tartalék terhére emelte meg. A tartalék azonban nem képezhetne volna az előre meghatározott, de rosszul kalkulált költség forrását. Másfelől a Sablon „Önköltségszámítás” megnevezésű munkafüzet N32-es cellájában és az „Árindokolás összesítés” megnevezésű munkafüzet C3-as cellájában szereplő összegeket szintén megemelte, amelyeket a tartalék összegéből vont le.

Az alperes határozata

- [5] Az alperes a D.66/23/2024. iktatószámú határozatával a felperes jogorvoslati kérelmét elutasította.
- [6] Indokolása szerint az Ajánlatkérő jogszerűen döntött a hipa helytelen megjelölése okán a felperes ajánlata érvénytelenségéről a Kbt. 73. § (2) bekezdése alapján. Döntését azzal indokolta, hogy a tartalék nem képezheti az előre meghatározott, de rosszul kalkulált költségek forrását. A felperes helyesen rögzítette az Indokoláshoz fűzött szöveges árindokolásában a tartalék felhasználhatóságának esetét azzal, hogy az azt szolgálta, hogy fedezetet nyújtson az ajánlattevők által külön nevesítetten, előre nem kalkulált, a teljesítés során felmerülő költségekre, kockázatokra. Viszont nem ennek megfelelően járt el. A hipa

ugyanis a felperes által kifejezetten előre kalkulált és nevesített költségnek számított. Ráadásul az árindokolás során visszaélésre adhatna okot, ha egy ajánlattevő egy-egy előre tervezhető költségtenyezőt egy rosszul kalkulált költségelem okán beleírhatna a tartalékba. A teljesítés során felmerülő minden költséget ott kell ugyanis figyelembe venni, ahol vagy amivel kapcsolatban az felmerül. A hipával kapcsolatos hiány ezért nem orvosolható a tartalékból való feltöltéssel, átcsoportosítással. Ha az ajánlattevő az egyes árelemeket nem egyértelműen mutatja be, illetve ha nem ott kalkulálja az egyes költségeket, ahol azok felmerülnek, akkor az az ajánlatkérő számára nem ellenőrizhető, és nem tud meggyőződni az ajánlati ár megalapozottságáról, teljesíthetőségéről. Az ilyen tartalmú indokolás nem alapozza meg az ajánlati ár objektív alátámasztását. A felperesnek a tartalék terhére történt hipa 2%-os mértékű összegre való feltöltése pedig éppen e kritériumokba ütközött.

- [7] A Sablon „Önköltségszámítás” megnevezésű munkafüzetét érintő megállapításokat nem találta megalapozottnak. A felperes már az Indokolásában megfelelően bemutatta a 7 és a 25 napra eső tárgyi költségeket. Így megállapítható volt, hogy az excel táblázatba történő átvezetés során elírás történt, az adatok a szöveges árindokolás részletezőben helyesen szerepeltek. Ebből következően a kiegészítő árindokolás során történt módosítás kizárólag technikai korrekció volt, ezért az Ajánlatkérő ezen okra nem alapíthatta volna jogszerűen a felperes ajánlata érvénytelenségének indokát.

A keresetlevél és a védírat

- [8] A felperes pontosított keresetében elsődlegesen kérte a határozat megváltoztatását, a jogorvoslati eljárásban lerótt 262.177 forint igazgatási szolgáltatási díj visszatérítését. Másodlagosan az alperes döntésének megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Az alperes döntését a Kbt. 69. § (1) – (2) bekezdéseire, a 72. § (3) bekezdésére és a 73. § (2) bekezdésére alapítottan jogsértőnek találta.
- [9] Kiemelte, hogy elsődlegesen eldöntendő, hogy az árindokolás rosszul kalkulált költségétét a kiegészítő árindokolásban lehet-e módosítani. Az alperes tévesen állította, hogy a hipa kalkulált mértékét illetően nem volt jogszerű lehetősége árindokolás útján annak módosítására, mivel a kalkulációs hiba javítása a tartalék összegéből is megvalósulhat. Az árindokolás során lehetőség nyílik valamely költségétét korrekciójára, ezt a Kbt. rendelkezései nem tiltják, illetve az irányadó alperesi és bírósági joggyakorlat is lehetővé teszi. Ezzel ellentétes rendelkezést az alperes sem tudott megjelölni. A képzett tartalék terhére elvégzett korrekció a legtranszparensabb és a jogi keretek között lehető legjobb megoldás. A tartalék teremti meg leginkább azt az objektivitást és átláthatóságot, amely alapján a szerződés teljesíthetőségére vonatkozó ajánlatkérői vizsgálat lefolytatható. A tartalékképzés alapján ugyanis a hibát – a lehető legobjektívabb módon – anélkül lehet javítani, hogy más költségététekből, vagy költségétételekből, illetve az árindokolás jelentős módosítása nélkül költségátcsoportosítást kellene elvégezni. Annak összege – amennyiben az ajánlatkérő annak összegére, és felhasználhatósága idejére előírást nem tesz – ajánlattevő részéről szabadon felhasználható.
- [10] A felperes saját maga ilyen megkötést a tartalék tekintetében nem tett és az Ajánlatkérő sem írt elő tartalékképzési kötelezettséget a Felhívásban, ezért a tartalék összegét – amelyet kizárólag önszántából képzett – a hipa kiegészítésére szabadon felhasználhatta. A tartalék felhasználása nem valósította meg a keresztfianzírozás tilalmát sem. Az alperes érthetetlen, jogszabályi alapot nélkülöző módon szűkítette a tartalék felhasználhatóságát az előre nem kalkulált költségek és kockázatok fedezésére. A kiegészítő árindokolásával javította a hipát

érintő hibás tételt, ezért a javított árindokolás vonatkozásában az objektív alátámasztottság és a teljesíthetőség igazolásának hiánya nem merülhetett fel. Az ajánlati ár mindaddig igazolja ugyanis a szerződés adott áron való teljesíthetőségét, amíg fedezetet nyújt valamennyi felmerülő költségre. Az árindokolás korrigálhatósága körében hangsúlyosan hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.156/2016/5. számú ítéletére (a továbbiakban: Ítélet), továbbá a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.761/2021/24. számú és a 103.K.700.536/2019/13. számú ítéleteire, valamint több alperesi döntésre is.

- [11] Hangsúlyozta, hogy a hipa összege – az alperes álláspontjával szemben – nem rögzülhetett az ajánlattétele időpontjában. A jogalkotó – a Kbt. 71. § (8) bekezdés b) pontjával összhangban – az ajánlatban előforduló hibák széleskörű javítására törekedett. Ez azt támasztja alá, hogy az árindokolás ajánlati kötöttséggel nem érintett és az akár a tartalékkeret terhére is módosítható. Érvelése szerint csupán feltételezés volt az alperes részéről, hogy hibás összegű hipa mértékkel kalkulált. Semmi nem igazolta, támasztotta alá e következtetést. Ezzel szemben a tartalékképzéssel a megajánlott ár bőven fedezetet nyújtott a 2%-os mértékű iparüzési adóösszegre is. Ebből következően akár kalkulálhatott az ajánlattételt megelőzően a 2%-os adómértékkel.
- [12] Az alperes a védiratában – a határozatában foglaltak fenntartása mellett – a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a tartalék nem képezhetette az előre meghatározott, de rosszul kalkulált költségek, így a hipa forrását. Ezt a felperes az Indokolásban maga is rögzítette. Kijelentette, hogy a hipa mértékének téves alkalmazása nem csupán feltételezés volt a részéről. A felperes a jogorvoslati kérelmében saját maga fogalmazta meg, hogy a hipa összegét rosszul vette figyelembe.

A bíróság ítélete és annak indokai

- [13] A kereset – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [14] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. Az ügyet a Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg.
- [15] A Kbt. 69. § (1) bekezdése értelmében az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek. A (2) bekezdés szerint az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlat vagy részvételi jelentkezés érvénytelen, és hogy van-e olyan gazdasági szereplő, akit az eljárásból ki kell zárni. Az ajánlatkérő a bírálat során az alkalmassági követelmények, a kizáró okok és a 82. § (5) bekezdése szerinti kritériumok előzetes ellenőrzésére köteles az egységes európai közbeszerzési dokumentumba foglalt nyilatkozatot elfogadni, valamint minden egyéb tekintetben a részvételi jelentkezés és az ajánlat megfelelőségét ellenőrizni, szükség szerint a 71–72. § szerinti bírálati cselekményeket elvégezni.
- [16] A Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő az értékelés szempontjából lényeges ajánlati elemek tartalmát megalapozó adatokat, valamint indokolást köteles írásban kérni és erről a

kérésről a többi ajánlattevőt egyidejűleg, írásban értesíteni, ha az ajánlat a megkötni tervezett szerződés tárgyára figyelemmel aránytalanul alacsony összeget tartalmaz az értékelési szempontként figyelembe vett ár vagy költség, vagy azoknak valamely önállóan értékelésre kerülő eleme tekintetében. A (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően az ajánlatkérő az indokolás elfogadhatóságának megítéléséhez – ha az elfogadhatóság kétséges – további kiegészítő indokolást kérhet az ajánlattevőtől, a többi ajánlattevő egyidejű értesítése mellett. Az ajánlattevő kötelessége az ajánlati ára megalapozottságára vonatkozó minden tény, adatot, kalkulációt az ajánlatkérő rendelkezésére bocsátani ahhoz, hogy megfelelő mérlegelés eredményeként az ajánlatkérő döntést hozhasson az ajánlati ár megalapozottságáról. Az ajánlatkérő köteles érvénytelennek nyilvánítani az ajánlatot, ha a közölt információk nem indokolják megfelelően, hogy a szerződés az adott áron vagy költséggel teljesíthető.

[17] A Kbt. 73. § (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdésben foglaltakon túl az ajánlat érvénytelen, ha aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást vagy más teljesíthetetlen feltételt tartalmaz [72. §].

[18] Az ajánlatkérőnek a Kbt. 69. § (1)–(2) bekezdései alapján a közbeszerzési eljárásokban kötelezettsége áll fent arra vonatkozóan, hogy az egyes ajánlatokat megvizsgálja és amennyiben az szükséges, akkor a kirívóan alacsony árajánlat esetén az érintett ajánlattevőtől a Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján először árindokolást, majd ennek elégtelen volta esetén a (3) bekezdés alapján kiegészítő indokolást kérjen. E jogintézmények célja, hogy az indokolás segítségével az ajánlatkérő meggyőződhesen arról, hogy az ajánlattevő ajánlata alkalmas lehet a tényleges teljesítésre. Ennek megfelelően – a Kbt. 72. §-ban definiáltak szerint – az ajánlattevőnek objektív alapú indokolással kell bizonyítania az ajánlatának a teljesíthetőségét, ezzel egyidejűleg az ajánlatkérő számára való elfogadhatóságot. „Az ilyen jellegű indokolás-magyarázat járul hozzá a Kbt. 69. §-ban definiált megbízható értékelési követelményeknek való megfelelésséghez.” (Tax-Fin-Lex C-367/19. számú ügy 31. és 32. pontjai). „Amennyiben az árindokolás, illetve a kiegészítő indokolás nem alkalmas e hivatkozott objektív alapú indokolás funkciójának betöltésére, tehát abból az ajánlatkérő nem tud meggyőződni a teljesíthetőség megvalósulásáról, akkor neki az érintett ajánlatot a Kbt. 73. § (2) bekezdése alapján szükségszerűen érvénytelenítenie kell. Ebből következően az ajánlatkérőnek valamely ajánlat érvénytelensége körében az árindokolásban közöltek alapján nem a felhívásban, a dokumentációban és a jogszabályok szerinti egyéb tartalmi követelményeknek való megfelelést kell vizsgálnia, hanem az ajánlati ár megalapozottságáról, a teljesíthetőségéről kell döntenie.” (Kfv.III.737.703/2017/5. [87] bekezdése) „Rögzítendő, hogy az indokolás objektivitásának megkérdőjelezésére már önmagában azon körülmény is alkalmas lehet, hogy ha az ajánlattevő a további tájékoztatásra, kérésekre adott válaszai alapján megváltoztatja a korábban az árindokolásában előadottakat. Az indokolást zárt logikai rendszerben kell megadni, melynek hiányában az indokolás nem fogadható el mint a vállalat teljesíthetőségét alátámasztó érvrendszer.” (Dezső Attila (szerk.): Nagykommentár a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényhez 72. §). Az árindokolásra vonatkozó szabályozásból látható, hogy a felperes helytelen eldöntendő kérdést tett fel a perben, mert az árindokolás objektív megalapozottságáról kell az ajánlatkérőnek meggyőződnie. Az ajánlatban megadott ajánlati árhoz és annak a kiírás szerint megkövetelt bontású adattartalmához az ajánlattevő kötve van, az ily módon kötött adatokra nézve adott árindokolásban megadottak további kiegészítő árindokolásbeli korrekciója nem az ajánlati kötöttséget, hanem az objektív alapú indokolást teszik kétségessé adott esetben, ez azonban egyedileg – a konkrét tényálláshoz igazodva - vizsgálendő. Helyesen járt el ezért az alperes amikor, függetlenül attól, hogy tartalékképzési kötelezettség elvárás volt-e, azt külön az ajánlatban szerepeltetni nem kellett vizsgálnia, hogy az árindokolásból kitűnően az ajánlati

árban helytelenül kalkulált hipa utólagos korrekciója miként történt meg, azt az ajánlatkérő jogszerűen értékelte-e.

- [19] A jelen ügyben nem volt vitatott, hogy a felperes a Sablon „Árindokolás összesítés” megnevezésű munkafüzetében a hipa összegét az általa az árindokolásban bemutatott képzett tartalék terhére növelte meg és hozta összhangba a Htv. 40. § (1) bekezdésében foglalt adómértéknek megfelelő összeggel. A felperes az Indokolás szöveges árindokolása 4. oldal 6. pontjában saját maga határozta meg – a keresetlevélben előadottakkal ellentétben –, hogy a tartalék felhasználhatósága miként értelmezhető, milyen céllal hozta létre. Eszerint a kalkulált tartalék azon vállalkozói költségekre és kockázatokra nyújt fedezetet, amelyek a teljesítés során vagy azzal összefüggésben merülnek fel, amelyekkel tehát a felperes előzetesen nem kalkulált. Mivel az Ajánlatkérő részéről mind az Árindokolás Felhívás 6. pontjában, mind az ehhez kapcsolódó Sablon „Árindokolás összesítés” munkafüzet 9. sorában megjelent a hipa összegszerű megjelölésének szükségessége, azt nem lehetett akként kezelni, hogy azzal a felperes ne kalkulált volna előzetesen. Ebből következően – a határozat 80. pontjában alperes által megállapítottakkal összhangban – a felperes a tartalék összegét a saját maga által az Indokolásban felállított kritériumok alapján sem használhatta volna fel a megemelt hipa összegének kiegészítésére. Az által, hogy a felperes a megajánlott áron történő teljesíthetőségről az általa megadott bontású indokolást készített, amit utóbb helytelen kalkuláció miatt olyan tétel terhére kívánt korrigálni, amivel korábban nem kalkulált, az árindokolása megalapozottságát tette kétségessé. Az alperes mindebből következően helytállóan vette figyelembe a tartalék felperes által megjelölt funkcióját és megfelelő súlyt tulajdonított annak, hogy utóbb azt más módon kívánta volna felhasználni. A döntése helyességét nem teszi kétségessé, hogy a felperes a későbbiekben, a jogorvoslati eljárás során tett nyilatkozatában, illetve a keresetlevelében a képzett tartalékot már más jellemzőkkel kívánta felruházni.
- [20] A felperes állításával szemben tehát nem annak volt jelentősége, hogy az árindokolás korrekciója lehetséges-e vagy sem, hanem hogy az árindokolása és az árindokolást kiegészítő indokolása, melyek egymásra kell épüljenek, alkalmas volt-e az ajánlat szerinti teljesítés objektív igazolására. A felperes által hivatkozott bírósági ítéletek illetve döntések a jelen ügyben nem voltak alkalmazhatók, ugyanis azok a jelen ügytől eltérő tényállás mellett keletkeztek, nem azonos jogviszonyokat érintettek. A bíróság kiemeli, hogy az Ítélet eltérése abból fakad, hogy abban az ajánlatkérő az alapul szolgáló közbeszerzési eljárásában a felhívásban, a felhíváshoz kapcsolódó dokumentációban a szükségszerűen kalkulálendő hipa összegével nem számolt, ezért a bíróság a tartalék hipára való felhasználást ez okból fogadta el jogszerűnek.
- [21] A felperes tévesen hivatkozott arra is, hogy az alperes részéről mindössze spekulációnak számított azon megállapítás, hogy a hipa összegét százalékosan rosszul adta meg, számította fel az ajánlatában. Az alperes a döntésének 12. pontjában és 15. pontjában helyesen rögzítette, hogy a felperes saját maga számolt a teljes ajánlati ár 1%-ra 338 510 forintot véve számításba iparüzési adót, amit utóbb korrigált a kiegészítő árindokolásában arra, hogy a Htv. 40. § (1) bekezdése alapján a hipa általános adómértéke 2%-os adómértékű, attól való eltérés a jelen közbeszerzési eljárásban sem volt indokolt. Erre tekintettel a 2%-os adómérték kalkulált összege a továbbiakban 677 020 forintnak tekintendő, amely okból módosítandó volt a tartalék sor összege 1 210 840 forintra. A 13. pont szerint az is tény, hogy a felperes határozta meg azt is, mindek a fedezetére képezte a tartalékot.

- [22] Mindezek alapján az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes nem tudott eleget tenni az árindokolásával, illetve a kiegészítő indokolásával a Kbt. 72. §-ban foglalt objektív alapú indokolási kötelezettségének, az a zárt rendszerű indokolásnak nem volt megfelelő, amely az ajánlata Kbt. 73. § (2) bekezdése szerinti érvénytelenségének a jogszerű megállapításával járt az ajánlatkérő részéről. Erre tekintettel a bíróság a felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [23] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest a kamarai jogtanácsos által képviselt alperes perköltségének megfizetésére. A perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint 4.§ (1) bekezdés a) pontja és bekezdése alapján az alperes által előterjesztett költségjegyzéken felszámítottakkal egyezően állapította meg, mert a felszámított költségigény a védírat tartalmára tekintettel megalapozott volt.
- [24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése szerint megállapított, az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzettkereseti illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles megfizetni. A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszék megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. A teljesítési határidő (a határozat jogerőre emelkedését követő 60. nap) a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg.
- [25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. március 11.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Tombor Csaba s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
bíró